

Willem Harold Boog, voorvechter van de 'Hollandse Koraalkunst'

De Nijkerker musicus Willem Harold Boog viert dit jaar een tweeledig jubileum. Hij is vijftienvintig jaar werkzaam als kerkmusicus in de Oosterkerk in Zeist en daarnaast vijftig jaar concertorganist en koördirigent. Aan zijn vijftienvintigjarig jubileum, tien jaar geleden, gaf hij geen aandacht omdat in die tijd zijn vrouw Corine overleed. Naast diverse andere concerten staan er twee jubileumconcerten op stapel: op 7 juni a.s. in de Oosterkerk met alle koren die onder zijn leiding staan, en op 11 oktober in de Bovenkerk in Kampen als concertorganist.

Foto: Peter Suurmond

Hij noemt zichzelf: 'vaandeldrager van de Hollandse Koraalkunst naar Jan Zwart'. Op zijn website prijkt een citaat van Willem Hendrik Zwart: 'De Lofzang heeft een voertuig nodig en dat moet een gouden koets zijn!' Behalve als cantor-organist en concertgever is hij ook actief als koördirigent, componist, arrangeur en leraar. "Drie mensen zijn bepalend geweest voor mijn muzikale vorming: Willem Hendrik Zwart, Jos van der Kooy en István Baróti."

Was Willem Hendrik Zwart uw eerste leraar?

"Nee, dat was Elly Kooiman, die aan de

muziekschool van Deventer was verbonden. Ik ben geboren in Apeldoorn, mijn ouders hadden daar een Boutique. Mijn vader had echter een uniek ontwerp gemaakt voor gevlochten babymandjes en daarmee had hij zo veel succes dat de zaak in Apeldoorn werd verkocht en een woonhuis met aangrenzende bedrijfsruimte in Bathmen werd gebouwd waar hij zich met mijn moeder en een team van thuiswerkers helemaal op de Sierkunstnijverheid 'Bodema' kon richten. Mijn vader was Vlaardinger en speelde niet onverdienstelijk viool, mijn moeder speelde orgel. In de huiskamer stond een elektronisch orgeltje, en vanaf m'n vijfde, zesde

GERCO SCHAAP

jaar nam pa mij overal mee naartoe. Niet alleen naar orgelconcerten maar ook naar het Concertgebouworkest. Hij wilde dat ik een instrument ging bespelen en welk instrument dat zou worden, dat mocht ik zelf kiezen. Op een zondagmorgen nam hij me mee naar de Grote Kerk in Apeldoorn waar Piet van Egmond toen speelde, en hij had ook geregeld dat we na de dienst even naar boven mochten. Het werd dus orgel.”

VOETBALLEN EN STUDEREN

“Op mijn zesde jaar mocht ik naar de muziekschool van Deventer, maar ik moet zeggen dat dat niet m'n leukste jaren zijn geweest. Het was nooit goed, maar toch haalde ik aan het eind van het jaar hoge cijfers bij het examen. Van mijn ouders moest ik elke dag een uur orgel studeren, en tijdens dat uur stonden de vriendjes al te wachten wanneer ik kwam voetballen. Later, toen ik les kreeg van Gijs van Schoonhoven, werd er veel Bach en 'Oude Meesters' gestudeerd, maar als je dan iets meenam van Franse of Duitse romantiek of Jan Zwart, dan kwam dat niet op de lesse naar. Mijn vader had wel in de gaten dat ik het niet meer naar m'n zin had op de muziekschool en nam me mee naar Willem Hendrik Zwart in Kampen. Waarom speciaal naar hém, dat kan ik hem helaas niet meer vragen, maar kennelijk zag hij dat ik daar meer affiniteit mee had. Eerst naar de 2e Ebbingestraat (waar Willem Hendrik Zwart woonde, G.S.) en vervolgens naar de Bovenkerk. Ik weet dat het overdreven klinkt, maar het was alsof ik in de hemel kwam! Daar werd een vuur aangestoken. Dat werden dus lessen in de Bovenkerk en, als we daar niet terechtkonden of het was er te koud, in de kelder van de 2e Ebbingestraat, waar hij een tweeklaviers pijporgel had staan. Na verloop van tijd werd dat de hele zaterdagmorgen. In het begin ging pa mee en nam de lessen op cassettebandjes op, ik heb ze hier nog liggen. Eén van de dingen die ik van hem geleerd heb, is: je een voorstelling maken van wat je gaat spelen. Als we

BIOGRAFIE

- 1964 Geboren in Apeldoorn
- 1975-1996 Orgelstudie bij Willem Hendrik Zwart
Studie aan conservatoria te Enschede, Zwolle en Alkmaar
- 1987 Eindexamen klavecimbel bij Remy Syrier
- 1989 Interpretatiecursus bij Christoph Schoener (D)
- 1989 Cantor-organist, v.a. 1992 kerkmusicus aan Oosterkerk te Zeist
- 1991 Eindexamen orgel bij Jos van der Kooy
- 1992 Eindexamen improvisatie en diploma kerkmuziek bij Jos van der Kooy
- 1995-1996 Orgelstudie bij Istvan Baróti (Hongarije)
- v.a. 1987 Concertreizen naar Hongarije, Canada en Amerika
- 2001 Workshop Hollandse Koraalkunst aan de István Széchenyi Hochschule in Győr (H)
- 2014 Onderscheiden met zilveren draaginsigne wegens het vervullen van de functie van kerkmusicus gedurende 25 jaar in de Oosterkerk

Sinds 1991 organiseert Willem Boog het traditionele Oranjeconcert en vanaf 1992 een jaarlijkse orgelserie in de Oosterkerk te Zeist; sinds 2003 ook de Orgelplusconcerten.

Daarnaast actief als koordirigent (Pniëlkoor Veenendaal, Veluws Mannenkoor Ermelo, Oostercantorij Zeist), als gastdirigent (Dutch Festival Choir en Hollandkoor) en als begeleider van vocale en instrumentale solisten.

Componist van koor- en orgelbewerkingen, uitgegeven door o.a. Molenaar Wormerveer en Con Passione.

in de Bovenkerk kwamen en ik zou gaan improviseren, gaf hij me vaak de opdracht om eerst even bij de preekstoel te gaan zitten. 'Kijk maar naar het orgel en stel je maar voor hoe het stuk dat je straks gaat spelen, moet klinken.' Onderwijl ging hij koffie zetten. Als jongen vraag je je natuurlijk af: waar is dat goed voor? Maar naderhand besef je dat hij je op die manier voorstellingsvermogen voor klank bijbracht. Vervolgens gingen we naar boven en vroeg hij: 'Wordt het mooi? Laat maar horen!'

Als ik dan een eigen werk of improvisatie had gespeeld, kon hij de vraag stellen: 'Zitten we hier op te wachten?' 'Nou ja, als u het niks vindt, dan moet het maar anders', zei ik dan. 'Man, geef nou 'ns antwoord op de vraag: zitten we hierop te wachten, ja of nee? Als jij vindt dat het niks is, gaan we gauw door met iets zinvollers, maar als je vindt dat dit iets toevoegt aan de orgelkunst, dan gaan we ermee

door! Maar vraag je wel steeds af of het iets toevoegt. Graag alleen zinvolle en doordachte zaken opschrijven, en voorkomen dat je 's zondags 'de leegte zit weg te spelen'...'.
Als hij hoorde dat je puur technisch zat te spelen, kon hij zeggen: 'Zet je oren nu eens in de kerk, denk ruimer dan het orgelbalkon!' Soms word je je pas jaren later bewust van de dingen die hij zei, en kun je dat overbrengen op anderen."

Met Willem Hendrik Zwart bij het orgel van Krewerd.

'MENEER IS SERIEUS?'

“Op een gegeven moment werd het orgelspelen steeds serieuzer en gaf ik tijdens de koffiepauze aan dat ik wel naar het conservatorium wilde. ‘Ben je gek joh, moet je niet doen’, zei Zwart, ‘neem jij nou maar de zaak van je vader over’. Ik voelde me op m’n ziel getrapt! Zéker omdat ik hem toch min of meer als tweede vader beschouwde. Na verloop van tijd mocht ik zelfs zijn koor in Apeldoorn overnemen. Ik bleef echter doorzeuren over dat conservatorium, tot op een gegeven moment bij hem de knop omging: ‘O, meneer is serieus? Nou, dan zal je met je luie ... toch minimaal vier uur per dag moeten studeren. Ik heb nog een jaar flink bij Zwart doorgewerkt en kon daarna toelatingsexamen doen voor het conservatorium in Enschede. Maar toen was het: ‘nu ga je naar het conservatorium, en je kunt geen twee heren dienen, dus: wegwezen!’

Om een lang verhaal kort te maken: het heeft nog geen half jaar geduurd voor ik weer bij hem kwam en zei: ‘dit houd ik niet vol. Ik lijd aan ernstige ondervoeding’. Nou ja, vanaf toen was het door de week les op het conservatorium, en zaterdag repertoire studeren bij pa Zwart. Op zeker moment, na allerlei docentwisselingen, had ik het wel gehad met het Enschedees conservatorium en maakte ik de switch naar Zwolle. Daar kreeg ik les van Dorthy de Rooy.” (Stilte, diepe zucht.) “Maar toen ben ik niet al te handig geweest.

Twee weken voor mijn eindexamen was er een proefexamen in de Michielskerk waar ik royaal doorheen kwam – trionsonate van Bach, B-A-C-H van Liszt, nog een grote Bach, Alain – maar in de voorbereiding op het eindexamen maakte ik een niet zo tactische opmerking tegen mijn docent. Dat had tot gevolg dat ik na mijn eindexamen geen diploma kreeg ‘wegens onenigheid met de docent’. Willem Hendrik Zwart gaf me naderhand nog op m’n falie, dat ik beter m’n grote mond had kunnen houden. Uiteindelijk heb ik het laatste jaar onder de vlag van het Alkmaars Conservatorium bij Jos van der Kooy gestudeerd – hij had me op mijn examens horen spelen – en heb bij hem eindexamen orgel gedaan in de Bavo en daarna nog een jaar kerkmuziek. Achteraf ben ik dankbaar dat het zo gelopen is want ik had die lessen in de Westerkerk in Amsterdam en in de Haarlemse Bavo niet willen missen! Uiteindelijk heb ik er ook een mooie vriendschap met Jos aan overgehouden.”

ISTVAN BARÓTI

Een andere musicus die sterk bepalend is geweest voor uw muzikale vorming is, zoals u vertelde, István Baróti, de titulair organist van de Basiliek van Esztergom in Hongarije. Waarom hij, en hoe kwam dat contact tot stand?

“Baróti is een gigant, een excentrieke figuur waar veel over te vertellen is. Ik ontmoette hem toen we op vakantie in Hongarije waren. Hij is

daar elke dag bezig op het orgelbalkon van ‘zijn’ kathedraal. Toen ik hem de eerste keer ontmoette en even mocht spelen, nodigde hij me uit bij hem te komen zitten tijdens het concert dat hij de volgende avond zou geven. Fascinerend om dat

mee te maken! Hij had één registrant en ik verleende ook nog wat hand- en spandiensten. Halverwege het concert vroeg hij: ‘Wat zal ik aan het eind spelen? Iets van Widor? Kies jij maar iets uit’. Nou, doet u dan maar de Finale uit de zesde orgelsymfonie. Uit z’n hoofd. Ragfijn. Dan is het alsof je bretels knappen als je daar bij staat! Een jaar later ben ik les bij hem gaan nemen; ik combineerde dat met een aantal eigen concerten in Hongarije. Wat ik van hem leerde? Anders leren studeren, andere technische en muzikale oplossingen zoeken, interpretatie, nieuwe visie en achtergronden. Er waren ook Russische jongens bij de cursisten die allemaal stonden te trapelen om les van hem te krijgen; hun namen zag ik later terug bij concoursen overal ter wereld ... Ik keek in die tijd enorm op tegen een organist als Jean Guillou, die een zeer virtuoze versie speelde van de B-A-C-H van Liszt. Toen ik dat bij Baróti ter sprake bracht, reageerde hij tamelijk lachend: ‘Och ja, dat is de pianoversie ...’ en hij speelde het voor.”

SPANNINGSVELD

U bent sinds 1989 kerkmusicus in de Oosterkerk in Zeist.

“Die titel wordt door veel mensen nog steeds niet begrepen. In een column heb ik wel eens geschreven dat een kerkmusicus vaak wordt beschouwd als ‘een over het paard getilde organist’. Daar heb je dan wel acht jaar voor gestudeerd en twee hoofdvakken gedaan. Het mag dan een door de synode erkende officiële functie zijn, het is maar net hoe dat plaatselijk wordt uitgelegd want de inhoud van de functie, je werkterrein en je verantwoordelijkheden worden vaak met voeten getreden.

Ik ben deze kerk in 1989 binnengestapt als ‘cantor-organist’; nadat ik m’n diploma Kerkmuziek had behaald en de gereformeerde synode de functie ‘kerkmusicus’ officieel had erkend, ben ik in 1992 in die functie benoemd. De Oostercantorij is een goede cantorij waar ik veel mooie dingen mee heb kunnen doen en nog steeds volop doe. Ik schrijf geregeld

Met István Baróti op het orgelbalkon van de Basiliek in Esztergom.

Interieur van de Oosterkerk in Zeist met H.W. Flentrop-organ (1936).

koorwerken voor hen en dat zijn er nu inmiddels al ruim 300. Een deel daarvan is ook uitgegeven. In 2004 is bij ons de 'Oosterkerkband' erbij gekomen, een groep amateurmusici die gitaar, dwarsfluit, viool, keyboard en drums bespelen en zingen. Ondanks het feit dat het niet echt mijn wereld is, heb ik ervoor gekozen om met de band samen te werken. Dat wordt van je verwacht als kerkmusicus, en op die manier kan ik ook instaan voor een stuk kwaliteit. Ik probeer kwalitatief goede arrangementen voor de Oosterkerkcantorij en de Oosterkerkband te schrijven waarbij ik zelf aan de vleugel zit. Door de gemeente wordt dit zeer gewaardeerd omdat ze zien dat die twee culturen met elkaar samenwerken. Ook gemeenteleden laat ik participeren door op workshop-basis in een tiental repetities Bach-koralen uit de *Mattheüs-Passion* met hen in te studeren, en dat mondt dan weer uit in een mooie cantatedienst.

en dan moet je vooral oppassen dat je niet over je eigen grenzen heen gaat."

VAANDELDRAGER

U kenschetst uzelf als 'vaandeldrager van de Hollandse koraalkunst naar Jan Zwart'. Wat verstaat u daar onder?
 "Ik denk dat er een typisch Nederlandse koraalkunst naar Jan Zwart is die méér omvat dan alleen 'koraalkunst'. Lieder als 'Scheepke onder Jezus' hoede' en 'Ga niet alleen door 't leven' vormen een typisch stukje Hollands cultuurgood. Het gaat me daarbij met name om de visie die door Jan Zwart is uitgedragen; dat het koraal een wezenlijk en onmisbaar onderdeel vormt van de orgelliteratuur. Bovendien was en blijft het de herkenbare taal van het publiek. Feike Asma, die ik meerdere malen heb mogen ontmoeten, is daar ook wel van afgeweken en speelde wel eens concerten zonder een koraalbewerking vooraf of als finale, maar dat werd hem door sommigen dan

Als dirigent van de Oostercantorij.

Ik wil er verder niet te veel over zeggen, maar de hedendaagse invulling van het begrip kerkmusicus is een boeiend spanningsveld. Er wordt verlangd dat ik regelmatig mijn grenzen bijstel

ook wel kwalijk genomen. Er waren mensen die van mening waren dat, als er geen koraalbewerking op het programma stond, je iets wezenlijk belangrijks miste. Zelf ga ik nog steeds van die visie uit, hoewel ik dit jaar in de Oosterkerkserie voor het eerst een Franse orgelavond geprogrammeerd heb zonder koraalbewerkingen, waarin een lijn wordt uitgezet van Lemmens via Franck, Guilmant en Widor naar Vierne. En toch heb ik daar nog twijfels bij ...

Dat 'vaandel dragen' komt voort uit een opdracht die Willem Hendrik Zwart me meegaf. Ik bezocht hem vaak in zijn laatste periode en was de eerste leerling die zijn *Symfonische Fantasie over Psalm 130*, geschreven voor het 55-jarig organistenjubileum van Feike Asma, op cd mocht zetten vanuit het manuscript. Dat heeft hij nog gehoord, en hij heeft letterlijk tegen me gezegd: 'je weet na tweeëntwintig jaar hoe het hoort, programmeer je programma's ook zo, je zet een traditie voort!' Dat vond ik zo'n enorm compliment, dat heeft mij diep in het hart getroffen, en daar ga ik voor."

Als ik het woord 'vaandeldrager' lees, komt de vraag in mij op of dat inhoudt dat u de enige bent die deze traditie voortzet, of dat er meerdere vaandeldragers zijn ...

"Zo bedoel ik het zeker niet, uiteraard draag je dit vaandel niet alléén. Aan

de andere kant: het spelen van een of meer koraalbewerkingen betekent nog niet dat dat representatief is voor de Jan Zwart-school ...". Het gaat om het complete verhaal. En de koraalbewerkingen, én de complete orgelliteratuur, waarbij ieder persoonlijk natuurlijk zijn of haar voorkeuren heeft."

Is de Jan Zwart-school voor u synoniem voor de 'Hollandse koraalkunst'? Er zijn toch veel meer Nederlandse organisten die hebben bijgedragen aan die

koraalkunst? Denken we aan Cor Kee, Adriaan C. Schuurman, Piet Post, Willem Vogel, Dick Sanderman ...

"Zeker wel, en van hen speel ik ook regelmatig bewerkingen. Maar vanuit de historie is Jan Zwart wel de grote motor achter de Hollandse koraalkunst geweest. Natuurlijk werd er in zijn tijd wel gecomponeerd, maar je kunt niet altijd zeggen dat het geloofsleven daarin doorsprak. Ik heb wel eens het idee dat men steeds merkwaardiger aankijkt tegen het 'traditioneel programmeren'. Het zegt

misschien veel over je geloofsleven als je het aandurft om traditioneel te blijven programmeren, maar het gaat mij ook vooral om de kwaliteit en de inhoud. Willem Hendrik Zwart was daar heel duidelijk in: 'Wees kritisch op wat je schrijft; geen eigen werk spelen omdat je zo nodig iets van jezelf wilt laten horen; je altijd afvragen: voegt het iets toe?'

Kenmerkend voor de Jan Zwart-school is dat een koraalbewerking naar de tekst is gecomponeerd, dat je de tekst tot leven roept met muziek. De koraalkunst maakt deel uit van de orgelliteratuur. Ik denk dat hoe meer je de koraalkunst uit dit concertleven verbant, hoe meer de traditionele binding tussen het orgel en de kerk verloren gaat. Elk stapje dat je terug doet, heeft tot gevolg dat je weer iets bent kwijtgeraakt. Het is niet voor niets dat, wanneer ik intekenlijsten voor mijn verzoekprogramma in de kerk neerleg, er elke keer weer koraalbewerkingen op staan."

HOOGTE- EN DIEPTEPUNTEN

Willem Boog is dit jaar vijfentwintig jaar kerkmusicus in de Oosterkerk, en vijfendertig jaar organist en dirigent. Tien jaar geleden stond zijn hoofd niet naar een jubileum, nadat kort daarvoor zijn vrouw Corine na tien jaar ziekte was overleden. Daarom vindt hij nu het moment aangebroken om het dubbele jubileum te vieren. Ook is er een cd verschenen met orgelsoli die eerder op zijn koor-cd's werden uitgebracht, aangevuld met opnamen van inmiddels uitverkochte cd's. De cd is tevens een eerbetoon aan mevrouw Dolly Hageman. Zij was bijna 25 jaar lang secretaresse van de Commissie Orgelconcerten Willem Harold Boog en al die jaren een onvermoeibare steun en toeverlaat. "Zij kende mijn ouders van vroeger, was ook van Christelijk Gereformeerde huize en fungeerde als een soort 'tweede moeder' voor mij. Zij was mijn raadvrouw; zelfs als ze het met mij oneens was ging zij voor mij door het vuur. Vorig jaar is ze op Goede Vrijdag op ruim tachtigjarige leeftijd in Apeldoorn overleden. Ik

Foto: Gerco Schaap

In zijn jonge jaren ging Willem Boog er nogal eens met zijn vader Dick en zijn leraar Willem Hendrik Zwart op uit om archiefonderzoek te doen. Hun doel was: in kaart brengen wat Jan Zwart allemaal gedaan en gepubliceerd heeft: zijn causerieën voor de NCRV die in de *Omroepgids* waren verschenen, aankondigingen en recensies van zijn orgelconcerten, correspondentie, kortom alles wat nog in de archieven te vinden was. Boog: "Met z'n drieën gingen we in een tijdsbestek van een paar jaar alle archieven af om een zo compleet mogelijk dossier op te bouwen. We zijn ontelbare malen in het archief van de NCRV geweest en we zijn kranten- en gemeentearchieven afgelopen om alles te verzamelen wat er ooit over zijn concerten geschreven is. Het resultaat van die speurtochten ligt allemaal hier in mijn studeerkamer, dat is proefschriftwaardig. Mijn vader heeft handmatig lijsten gemaakt waarin terug te vinden is wat Jan Zwart wanneer en waar heeft gespeeld, en ook hoe vaak. Sommige stukken heeft hij vaak gespeeld, andere maar één keer. Daaruit kun je wellicht afleiden of hij een stuk de moeite waard vond of niet. Het blijft een unieke verzameling waar eigenlijk iets mee gedaan moet worden."

Willem Boog bij het schilderij in zijn woonkamer dat na het overlijden van zijn vrouw is gemaakt. "Dit schilderij vertelt over de intense (rood) verbondenheid van vier gelijkwaardige personen, die oog hebben voor elkaar en waarvan er drie aan de ene (aardse) zijde staan en één zich aan de andere (hemelse) zijde bevindt."

had 's morgens vroeg een telefoontje gekregen dat ik snel moest komen; ze heeft echt op ons gewacht, daarna gaf ze het over en tien minuten later is ze overleden. Diezelfde avond had ik de cantatedienst in Zeist met Bach-koralen uit de Mattheüs-Passion. 'Met een bedroefd maar dankbaar hart.' Dan grijpen die teksten je nog dieper aan dan anders."

Hebt u wel eens overwogen om op een andere plek opnieuw te beginnen?

"Ik heb naar de vacature in Amersfoort gesolliciteerd. Maar op zo'n moment merk je dat je wordt vereenzelvigd met de signatuur van de Oosterkerk. Terwijl ik in kerkelijk opzicht bij de Christelijk Gereformeerden in Nijkerk hoor. Ik ben natuurlijk dienstbaar aan de kerk waar ik *werk*, maar dat wil niet zeggen dat ik het niet over een andere boeg zou willen gooien. In Amersfoort had ik mij wat dat betreft ook zeer thuis gevoeld." Nooit heeft hij overwogen om een ander beroep te kiezen, hoewel hij op hoog niveau heeft gevoetbald. "Ik had een verzekering op mijn handen en bovendien ging dat richting zondag dus dat was voor mij uitgesloten. De klik met

muziek en orgel was er eerder, mede dankzij dat jeugdige bezoek aan Piet van Egmond, en het doet me dan ook genoeg dat we binnenkort een cd gaan opnemen in de Grote Kerk in Apeldoorn. Zo is dan de cirkel weer rond, en dat voelt goed."

Tijdens het tweede jubileumconcert op zaterdag 11 oktober in de Bovenkerk zal Willem Boogs vierde bundel met koraalfantasieën worden gepresenteerd en ontvangen alle aanwezigen een gratis cd met koor- en orgelwerken. "Ik verheug me zeer op dit concert, waar ik werk ga spelen van o.a. Handel (eigen arrangement van *The Royal Fireworks Music*), Bach (de grote a-moll), Callaerts (*Scherzo*), Liszt (B-A-C-H) en natuurlijk ook verschillende koraalbewerkingen. En niet te vergeten weer heerlijk musiceren met Jan Lenselink (vleugel) en Evelyn Heuvelmans (hobo)."

Het eerste jubileumconcert vindt plaats op zaterdag 7 juni in de Oosterkerk in Zeist, met medewerking van de gezamenlijke koren o.l.v. Willem Boog m.m.v. Martin Zonnenberg (orgel/vleugel), Maria den Hertog (mezzosopraan), Evelyn Heuvelmans (hobo) en Martin de Deugd (viool). Werken van o.a. Bach, Boog

(Psalmen), Lloyd Webber, Zwart, Patterson en samenzang. Aanvang 19.30 uur.

Zie voor de andere concerten in de Oosterkerk en de overige concerten van Willem Boog onze rubriek Wegwijzers of www.willemharoldboog.nl en www.boogconcerten.nl.

Het tweede jubileumconcert vindt plaats op zaterdag 11 oktober in de Bovenkerk in Kampen door Willem Boog (Hinsz-orgel), Jan Lenselink (vleugel) en Evelyn Heuvelmans (hobo). Werken van o.a. Boog, Händel, Bach, Callaerts, Liszt en Zwart, tevens presentatie 4^e Koraalbundel. Toegang gratis incl. koffie en traktatie, collecte na afloop. Aanvang 19.30 uur.

Op dinsdag 29 juli verzorgt Willem Boog een orgelconcert-met-masterclass in het auditorium van Johannes Orgelbouw in Ede. Er worden werken behandeld en gespeeld van o.a. Karg-Elert, Vierne, Guilmant, Widor en Boog. Aanvang 20.00 uur. Belangstellenden kunnen zich voor deze en andere masterclasses inschrijven door een mail te sturen aan inform@johannus.com (onderwerp: Inschrijving Johannus Masterclass 2014). Geef aan bij welke organist u een masterclass wilt volgen en welk muziekstuk u ten gehore wilt brengen. Zie ook www.johannus.com.

